

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 15 червня 1985 року

№ 72 (3579).

Ціна 2 коп.

НТТМ

ПРИСКОРЕННЯ соціально-економічного розвитку, науково-технічного прогресу — здається, сам час диктує нам сьогодні ці завдання. Недаремно у наш технічний вік вони стали ключовими в економічній політиці партії. Підтвердження тому — доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова на нараді з питань прискорення науково-технічного прогресу. «Головне тепер — знайти і привести в дію всі резер-

трудових ресурсів. В оглядах і конкурсах «Ручну працю — на плечі машин», «Малій механізації — комсомольську турботу», які проводяться на підприємствах об'єднання у ході огляду науково-технічної творчості молоді, щороку бере участь понад 500 молодих новаторів.

На підприємствах об'єднання розроблена і успішно виконується комплексна програма розвитку технічної творчості молоді на 1981—1985 роки. З ініціативи ВТБР на 12 підприємствах об'єднання створені і працюють школи молодого раціоналізатора, у яких щороку навчаються 150—200 чоловік. За чотири роки нимської п'ятирічки від молодих раціоналізаторів прийнято 790 пропозицій, із яких використано 735 з економічним ефектом 554,2 тисячі карбованців.

Молоді новатори об'єднання беруть найактивнішу участь у всесоюзній операції «Впровадження», основ-

на мета якої — використання на виробництві кожної корисної пропозиції. Серед молодих раціоналізаторів є справжні ентузіасти цієї справи. Ось, скажімо, токарем механічного цеху шахти «Світлопільська» Сергієм Орлом подано і впроваджено з початку п'ятирічки 23 рацпропозиції з економічним ефектом 6 тисяч карбованців. Він неодноразово виходив переможцем соцзмагання, брав активну участь у проведенні виставок НТТМ, був нагороджений Дипломом лауреата Всесоюзної виставки НТТМ. Щороку подає і впроваджує 3—4 рацпропозиції, спрямовані на удосконалення електросхем живлення гірського обладнання дільниці, конструкцій деталей і вузлів електрообладнання і поліпшення техніки безпеки, помічник машиніста електровоза розрізу «Верболозівський» Віктор Єфімчук.

Коли вже зайшла мова про розріз «Верболозівський», то слід відмітити той особливий характер наставництва досвідчених раціоналізаторів над молоддю, який тут виробився з роками і зараз став доброю традицією. Постійно надають допомогу молодим раціоналізаторам заслужений винахідник УРСР старший механік розрізу Микола Арсентієвич Жуков і начальники механічного цеху Григорій Євдокимович Соколов. За роки 11-ої п'ятирічки тут під керівництвом раціоналізаторів-наставників до технічної творчості залучили 14 молодих новаторів, які розробили і впровадили 17 пропозицій з економічним ефектом 7 тисяч карбованців.

Цілеспрямована робота по залученню молоді до технічної творчості, підвищення ролі комсомольських організацій у цій справі, нові цікаві пропозиції і солідний економічний ефект від їх впровадження будуть нашою кращою відповіддю на важливі завдання партії.

В. ЛІБОВА, начальник сектору раціоналізації виробничого об'єднання «Олександрівугілля».

В ОБКОМІ ЛКСМ УКРАЇНИ

Бюро обкому комсомолу прийняло постанову «Про ініціативу членів учнівських виробничих бригад Комішуватської СШ Новоукраїнського, Новгородківської СШ № 2, Богданівської СШ № 1 Знаменського, Надлацької СШ Новоархангельського районів».

У ній, зокрема, йдеться про те, що старшокласники згаданих шкіл звернулися до своїх ровесників області із закликом розгорнути змагання за гідну зустріч наступного партійного форуму під девізом «XXVII з'їзду

КПРС — 27 ударних днів у ході літньої трудової черги». Звернення членів виробничих бригад рекомендовано обговорити і підтримати в усіх районних, міських комсомольських і піонерських організаціях, а ідейно-виховну роботу органів самоврядування та позастатутних комсомольських організацій у трудових об'єднаннях школярів спрямувати на розгортання соціалістичного змагання за досягнення високих показників у виконанні сільськогосподарських робіт на полях і фермах.

ЗВЕРНЕННЯ

членів учнівських виробничих бригад Комішуватської СШ Новоукраїнського, Новгородківської СШ № 2, Богданівської СШ № 1 Знаменського, Надлацької СШ Новоархангельського районів

Дорогі друзі! Члени учнівських виробничих бригад, трудових об'єднань школярів!

З величезним піднесенням, енергією трудящі нашої країни стали на трудову вахту, щоб продемонструвати зразки ударної праці на честь XXVII з'їзду КПРС.

Своє місце у підготовці цієї відповідальної справи повинні зайняти і підрастаюче покоління, учнівська мо-

лодь області. Ми вважаємо свій повсякденний вклад у виконання планів і завдань останнього року одинадцяті п'ятирічки і Продовольчої програми своїм патріотичним обов'язком. Звертаємось до всіх школярів області, членів трудових об'єднань із ініціативою потрудитися на полях і фермах господарств під девізом «XXVII з'їзду КПРС — 27 ударних днів у ході літньої трудової черги».

А ще протягом цього періоду поруч із органами політінформации пропонуємо проводити і тематичні, присвячені партійним з'їздам, починаючи з I з'їзду РСДРП і закінчуючи наступним XXVII з'їздом КПРС.

Звернення обговорено і одностайно прийнято на зборах учнівських виробничих бригад.

УРОЖАЙ-85

ПРЕС-ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ

УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОН. По 50 центнерів зерна кукурудзи з гектара зобов'язалися зібрати у нинішньому році на закріплених 283 гектарах члени комсомольсько-молодіжної ланки імені Єлизавети Фурман, члена підпільної комсомольської організації «Спартак», з колгоспу імені Енгельса (ланковий С. Притула, групкомсорг О. Зборашенко). Ланка працює на полі імені двічі Героя Радянського Союзу Олександра Юхимовича Мазуренка — земляка молодих кукурудзіводів. Зараз хлопці доглядають посіви кукурудзи.

За ударну працю ланку занесено на обліску Дошкучи пошани. Ланковий Сергій Притула нагороджений Почесним знаком ЦК ВЛКСМ «Золотий колос».

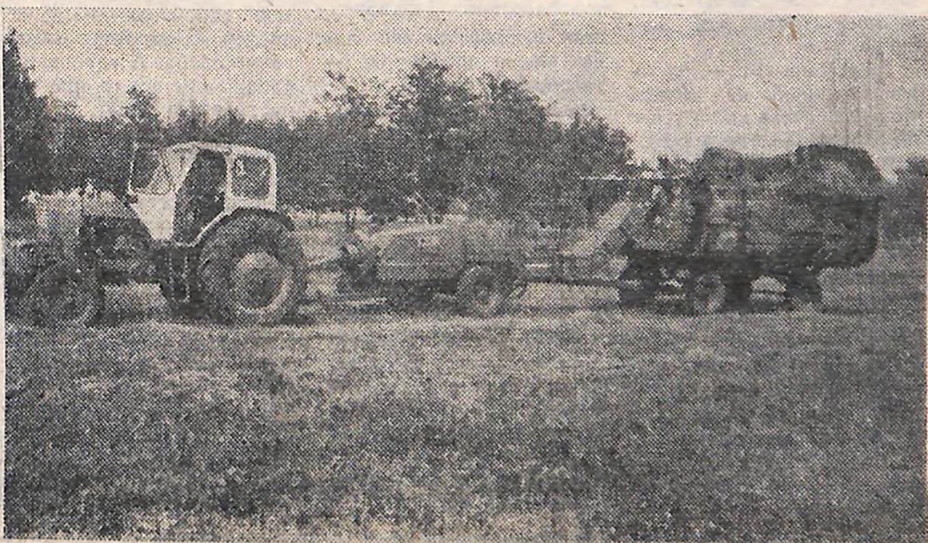
ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКИЙ РАЙОН. У колгоспі імені Жданова на міжрядному обробітку кукурудзи відзначився комсомолец Олександр Паламарчук. При нормі 14 гектарів він обробив 18 гектарів кукурудзяного поля. Усього ж, з початку міжрядного обробітку, має на своєму рахунку 68 гектарів. На його честь біля контори колгоспу піднято прапор Трудової слави, а в райцентрі загорілася ще одна зірка Слави. Теж на честь Олександра.

Сьогодні на кормовому полі радгоспу «Кіровоградський» вирішується головна проблема: створюється надійна кормова база для громадського тваринництва. У цю важливу справу вагомий трудовий внесок робить і молодь господарства. Ударною працею на косовиці трав відзначаються механізатори Михайло Можайов та Микола Бойко. Трактором ЮМЗ-6 в агрегаті з косаркою КТП-5 вони за зміну кладуть у валки зелену масу на 22 гектарах при нормі 13.

Не створюючи великого розриву, слідом за ними ведуть свої преспідбирачі трактористи Анатолій Орзе, Степан Човгун, машиніст Віктор Червашко. За світловий день вони підбирають і пресують в тюки по 90 тонн високоякісного сіна, яке негайно транспортується до сковиш. А механізатор Віктор Тюлянець гребкою ГВК формує валки, чим сприяє швидкому їх підсиханню. Змінний виробіток моло-

З ПРИЦІЛОМ НА МАЙБУТНЄ

дого механізатора постійно 1,5—2 норми. Одночасно із заготовленою сіною механізатори забезпечують високоякісними зеленими кормами дієне стадо господарства. Тож і мають високу надой молока тваринники — щодоби 13,5 кілограма молока від корови. З піврічним планом виробництва молока тваринники впоралися достроково.

— Нині ж велика увага кормам — це наше сьогоднішнє збаддання, — сказав головний агроном господарства С. П. Фомуцяєв.

На знімку: Віктор ТЮЛЯНЦЕВ за роботою: іде пресування сіна. Текст і фото М. САВЕНКА, Кіровоградський район.

ЗАВТРА — ДЕНЬ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

Найбільше чудо — здоров'я

ДЕМОГРАФИ люблять зображувати таємницю життя у вигляді кола: здорові діти — здорова молодість — здорові батьки — здорові діти. На цьому тримається безсмертя роду людського. У соціалістичному суспільстві мати дитину оточені справді всемірними турботами і піклуванням. Значно поліпшилась постановка справи охорони материнства і дитинства і у нас на Кіровоградщині.

Зміцніла матеріально-технічна база дитячої обласної лікарні. Вона існує понад 10 років, має 640 ліжок, 14 клінічних відділень. Крім цього, медичну допомогу надають малякам понад 300 медичних сестер.

Понад 10 років існує реанімаційне відділення. Керує ним М. В. Федунішин, який закінчив у 1973 році Івано-Франківський медичний інститут, з 1977 року працює в дитячій лікарні. Під його началом трудяться ще 9 лікарів, серед них два молодих — Ю. Б. Коблякський та В. І. Босенко. Обидва в 1983 році закінчили Одеський медичний інститут. В дитячій лікарні проходять стажування, тут же залишилися працювати. За неповний рік роботи оволоділи дуже складними маніпуляціями.

Відділення добре оснащено необхідною медичною апаратурою. Тут є система кардіомоніторинного слідування, японський «Кардіопак» — апарат кардіомоніторинного слідування та електроімпульсної терапії, апарати штучного дихання та інші.

У цьому відділенні щороку понад 600 дітям надається реанімаційна допомога. У 1984 році 90 дітей було доставлено в реанімаційне відділення з тяжкими отруєннями. Жодна дитина не вмерла.

Центральним завданням педіатрії сьогодні є боротьба із захворюваннями органів дихання у дітей, особливо в ранньому віці. Таке становище пов'язане із загальною значною захворюваністю населення на гострі вірусні інфекції органів дихання та поширення видів патогенних вірусів, а також стафілокока. Згадані інфекції малочутливі або нечутливі до антибіотиків. Все це утруднює лікування дітей, особливо перших місяців життя.

Для лікування таких малюків у лікарні організовано торакальне відділення. Тут займаються лікуванням гострих і хронічних захворювань бронхів, легенів та грудної клітки.

Керує відділенням з моменту його заснування Віталій Петрович Рейзвих.

У цьому відділенні введено у практику нові антибактеріальні і противірусні препарати, а також засоби, що стимулюють імунний захист організму. Широко застосовують фізичні методи лікування: глибинні ультразвукові інгаляції, нові протизапальні засоби, електрофорез з ліками і т. д. Тут же проводяться операції по видаленню патологічно змінених бронхів та частин легенів при хронічних пневмоніях, операції при ускладнених пневмоніях з ознаками плевриту, анормаліях стравоходу та діафрагми.

Серед лікарів відділення переважна більшість — молоді. Сумлінно працюють тут молоді лікарі — педіатр Надія Іванівна Дігтяр та дитячий хірург Віталій Францович Голуб.

Справжній педіатр повинен бути обов'язково доброю людиною. Ця моральна якість дитячого лікаря у поєднанні з сучасною фундаментальною науковою підготовкою й удосконаленням фаху, посиленню потужною матеріально-технічною базою радянської педіатрії, здатна творити чудеса. Найбільше з них — повернення здоров'я малюка.

Н. КОЛЕЧКІНА,
заступник головного
лікаря обласної дитячої лікарні.

Кожного дня зустрічає юнаків та дівчат в красномовному музеї Вільшанин новий фронтон І. І. ГУРНОС. Це з його безпосередньою участю зібрано тут безцінні реліквії. А тепер Іван Іванович завідує музеєм на громадських засадах. Фото М. САВЕНКА.

ФЕСТИВАЛЬНА ОРБІТА

ЗА МИР І ЩАСТЯ МОЛОДІ

Під таким девізом в актовому залі Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування відбувся кінофестиваль — творчий звіт народної самодіяльної кіностудії «Енергія», присвячений XII Всесвітньому фестивалю молоді і студентів у Москві.

«Енергія» — одна із найстаріших любительських кіностудій на Кіровоград-

щині; два роки тому їй присвоєно звання народної.

Славний творчий шлях пройшов колектив кіностудії за 15 років. Премієвостанові на фестивалі стрічки, засвідчили досить високий рівень аматорів, залишили незадоволені присутніх кінолюбителів, студентів, викладачів і науковців, громадськість обласного центру. Перед очима глядачів пройшли, здавалося б, буденні фрагменти життя студентської молоді інституту. Та саме цим цікавими видалася фільми «Студентські меридіани», «Як починаються ріки», «Рух», «Співають», «Доки горить свічка», «Нориння», «Фатальний конспект», «Студентський театр мініатюр» та інші. Студентське життя, навчання, дозвілля, робота в будівельних загонах, нумедні мо-

менти, дружба і солідарність молоді світу. Це дає, не поаний перелік тем.

Випускники інституту, нині старший викладач кафедри «Машини та технологія обробки металів тиском» Борис Борисович Кришнін очолює студію вже близько 10 років. Його помічниками — студенти І. Гарасюк і В. Цапко з 4-го курсу електромеханічного факультету, А. Ніколасенко з 4-го курсу факультету будівельних і шляхових машин. Не стоять осторонь і ветерани кінофестивалю.

Знісаними і цікавими на вечорі були питання вікторини з нагоди наступного молодіжного форуму.

Р. ДАЙДАКУЛОВ.
м. Кіровоград.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

На зупинці зібралось чимало людей. Ви нервуєте, час від часу поглядаєте на годинник. Якщо через хвилину не підійде автобус чи тролейбус, ви запізнилися, — міркуєте. Рятівного експреса так і немає, а роздратований чеканням гурт, безнадійно проводжає поглядом переповнений автобус, двері якого на зупинці ледве відчинилися. Запізнилися... На роботу, на побачення, на зустріч з друзями, або (і таке трапляється, як свідчить пошта редакції) на поїзд чи літак... Будь-який. І навіть якщо нічого не трапилось за час вашої відсутності там, де на вас чекали, настрий зіпсовано. Із цієї вики? З вини громадського транспорту, який покликаний економити наш час, а не навапани — відбирати його? Чи, можливо, найперше слід докорити самому собі? Ні, не тільки тому, що вийти з дому треба було трішки раніше — залишити, так би мовити, час для чекання...

Ситуація, описана вище, ніде правди діти, знайома жителям нашого міста. Але питання ставиться саме так: хто винен у цьому? Редакційна пошта запевняє, факти свідчать — відповідь не може бути однозначною: водії. Чи, скажімо, адміністрація автотранспортного підприємства... Адже недаремно проблема «водії — пасажирів» (назвамо її так) включає дві величини — і водіїв, і пасажирів...

Про те, як можна її вирішити (і чи можна?) сьогоднішня наша розмова з начальником відділу експлуатації Кіровоградського автотранспортного підприємства № 10021 Віталієм Павловичем БІЛЕНКО:

Розмова розпочалась де-що нетрадиційно. Віталій Павлович, не чекаючи мо-го запитання, пожартував: **В. БІЛЕНКО:** Судячи по інтересу, який виявив до нас останнім часом обласна преса, за нас взялись серйозно...

КОР: Що ж, це тільки підтверджує мої сподівання, що тема розмови у нас з вами справді актуальна... Отже, ви згодні, що проблема перевезення пасажирів в обласному центрі існує, і що інша проблема — взаємовідносини «водіїв — пасажирів» не вичерпана?

В. БІЛЕНКО: На жаль... І на превеликий жаль ми самі (тобто автотранспортне підприємство) вирішили ці проблеми не можемо. Найперше — дороги! Як у нашому місті дороги, не мені вам розповідати, кожен знає... На жаль, ні угорські «Ікариси», ні наші «ЛіАЗи» не проходять випробування на кіровоградських автошляхах. Питання капітального ремонту доріг ми ставили неодноразово і перед міськвиконкомом, і перед обласним виконкомом... Ось, скажімо, маршрут № 16 з метою безпеки перевезення пасажирів ми маємо право за-крити хоч сьогодні. Дорога у вибоїнах, ширини її місцями не дає розминувся зустрічним автобусам... Техніка зношується і старіє на таких дорогах дуже швидко...

Друге, що вибиває нас з робочого ритму, — нерегулярна поставка обласною станцією техобслуговування запчастин, автогуми. Ремонт автобусів, які так необхідні на лінії, інколи затримується невиправданно довго.

Третій момент — чисто психологічний: не можемо забезпечити водія усім необхідним — важче і сплатити з цього. Але, мабуть, основна наша біда — безбілетні пасажирів...

КОР: Я передбачала такий поворот у цій розмові. І, думаю, цілком справедливо почати не зі скарг пасажирів, які отримують редакція, а ось хоча б з такої інформації, що теж лягла на стіл редакційної пошти — від членів міського штабу «КП», які брали участь у рейдах по виявленню безбілетних пасажирів. Як відомо, в Кіровограді проводиться тримісячний по контроль за роботою міського пасажирського транспорту. І ось деякі

цифри з інформації: при проведенні рейдів зроблено 10 тисяч перевірок автобусів і тролейбусів і виявлено 4 тисячі безбілетних пасажирів...

В. БІЛЕНКО: Я недаремно сказав, що це — наша біда. Щороку «завди-

вально пояснити цю необхідність наших пасажирів, яка набирає масового характеру. Я сам періодично виїжджаю на контроль (хочу попередити ваше зауваження) — серед пошти редакції, напевне, є скрині на нечесність наших контролерів, і бачу — як не-

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Ним можна пояснити проблеми пасажирських перевезень у м. Кіровограді!

ки» безбілетникам автопарк втрачає близько 30 процентів виручки. План недовиконується. Занежене надходження валового доходу для підприємства обертається кількома «недо» одночасно — недозакупкою рухомого складу, недоставкою запчастин, недовкладанням коштів у будівництво автошляхів, недостатнім створенням виробничих, житлових і побутових умов працівникам автотранспортного підприємства, що обертається для нас іншою проблемою — кадровою.

Невже так важко зрозуміти кожному (а всі ми — пасажирів), що 5 копійок, заплачені за проїзд, це — не «п'ятак» водія. І не «п'ятак» контролера. І навіть не «п'ятак» автопідприємства. Це — державні гроші. Ми винесли до думки, що вона у нас багата, держана. Але якщо кожен хоч раз пізніше у неї 5 копійок, уявляєте яка цифра вийде... Але ж є люди (і в нашому місті їх чимало, на жаль), які вважають, що громадський транспорт у нас безплатний... Взагалі

легко їм, контролерам, інколи. Насамперед, загальною неповагою до людей цієї професії — репліки на зразок «х би до пуги в поле, а вони квітки перевернуть!» майже обов'язкові. Проте, повірте, не об'разу в мені зараз говорити, і не буду я перекопувати, що поки ми не можемо покластися на свідомість наших пасажирів, поки й потрібна служба контролю.

КОР: Чи могли б попра-вляти становище якісь заходи реалізації абонементних талонів? Адже тепер їх пропонують навіть на здачу у всіх магазинах...

В. БІЛЕНКО: У Жданові, наприклад, чітко налагоджена реалізація місячних проїзних талонів. Ми теж спробували — алже продаж їх гарантує виконання плану. А виконання плану — це все те, про що ми говорили вище... Було спеціальне розпорядження Ленінського і Кіровського райвиконкомів, згідно якого підприємства міста заключили з нами договори на реалізацію проїзних. Через кілька місяців наші договірники — один по одному почали відмовлятися. Мовляв, наші робітники і службовці не користуються громадським транспортом. А кого ж ми тоді, пробачте, возимо?

КОР: Віталіє Павловичу на початку нашої розмови ви обіцяли, що на пасажирському транспорті

існує кадрова проблема. Будь ласка, по-детальноше.

В. БІЛЕНКО: Така проблема справді відчутна на нашому автопідприємстві, ніж на споріднених підприємствах — АТП-10061, АТП-10064 — ваптажних. Працювати в нашому АТП не легко як фізично, так і морально. По-перше, позмінна робота. Плюс постійне нервове напруження — водити цілий день людей зовсім не те, що мовчазний ваптаж. Ремонт техніки повинен проводитися у найкоротші строки, бо автобус чекають на маршруті. Потрібних запчастин немає. А техніка на наших дорогах виходить з ладу надто часто, ніж потрібно. Так, «Ікарус» ми експлуатуємо в середньому 5 років, «ЛіАЗ» — 2. Потім, воно, як правило, виходить з ладу. Але сплатити їх — для нас розкіш. Рухомий склад, що працює на міських перевезеннях, становить 235 машин. Щорічно ми маємо змогу замінити 50—60. Тож треба працювати ко-мусь і на спрацьованих машинах. Хлопці у нас з цього приводу кажуть: «Я на цей «чорнет» не сяду!». Смішно, та у нас інколи до плачу доходять. Але ж, щоб списати «чорнет» і купити новий автобус п'ятимісячній курси водіїв, нам потрібна все та ж виручка. З прибутком, а не збитком... Сло-вом, замкнене коло...

Як мінімум двічі на рік ми набираємо дві групи на п'ятимісячні курси водіїв. Проблем з набором немає, а от з випуском — є. По закінченні курсів, випускники мають відпрацювати на автопідприємстві — алже ми їм платили стипендію. Ми їх готували як свідомі резерви. Але чомусь не йдуть... Вірніше не всі йдуть до нас... А хто працює в нас рік — цей строк для водіїв як своєрідний трамплін — хто привчається до цієї неспокійної, але такої потрібної роботи, той уже від нас нікуди не піде і не дивлячись на те, що становить з планом (тобто з доходом і прибутком підприємства) залишається нестабільним, адміністрація і профспілковий комітет автотранспортного підприємства повсякчас підлягають про створення належних виробничих і побутових умов пра-

цівникам АТП.

Так, скажімо, труд ре-монтників у нас автоматизований і механізований найкраще в області. Нині на території підприємства будується спорткомплекс і поліклініка (у місті, до речі, небагато підприємств можуть похвалитися подібним), скоро здамо малосімейний гуртожиток для водіїв.

КОР: Щоб від нашої розмови не залишилось враження перенасичення фарб, давайте завершимо розмову оптимістично. Адже у нас в місті є маршрути, на які модних нарікань. Це, скажімо, маршрут № 8. Пасажирів, що стоять на зупинках, можуть пропустити один-другий тролейбус, бо знають, що коли підійде «вісімка», вони обов'язково надолунуть проганяй хвилини... Якщо можна, кілька слів і про плани...

В. БІЛЕНКО: Я, до речі, сам із числа тих пасажирів, що пропускають тролейбус і чекають «вісімку». Справді, не підводять. Не даремно маршрут № 8 (бригадир М. Антолюк) у нас зразковий. Сподіваюся, що таку ж добру славу здобув у наших пасажирів й інший зразковий маршрут — № 31 (бригадир В. Рогач). Нині за звання зразкового бореться бригада маршруту № 7.

Щодо планів: диями відкрився новий маршрут № 12 (центр міста — мікрорайон № 18), покликаний розвантажити авто-маршрути №№ 19, 1, 6, тролейбуси — №№ 2, 3). Він поки що в стадії експерименту, але обкатка покаже, настільки він ефективний. Окрім того, є наміри найбільш часом продовжити до вулиці Білея маршрут № 22. А на літній період у вихідні відкриваємо маршрут № 9 (по 11-му, від площі Декабристів до приміських садів). У погодні дні додатково підсилюватимемо автомаршрути, що ведуть на Миколаївський пляж. Обов'язково подоскопимо. Ми готові економити час наших пасажирів. Відповідь — за ними.

Розмову веде
Л. ЯРМОЛЕНКО.

ПЕРСПЕКТИВА

СТОРИНКА ДЛЯ УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ УЧИЛИЩ

- ▲ Запрошує СПТУ
- ▲ Погляд у минуле
- ▲ У господарстві — молоді спеціалісти
- ▲ Захоплення Ольги Бабенко

СКЕПТИК
ЗАПИТАНЬ
І ВІДПОВІДЕЙ

Перед відпусткою

Робітник СПМК-552 «Кіровоградськбуд» А. Сухинський звертається до газети з проханням роз'яснити йому порядок нарахування відпускних грошей.

«За 10 днів я подав за графіком заяву на відпустку, — пише А. Сухинський, — але в бухгалтерії мені сказали, що гроші я зможу отримати тільки в день зарплати. Проте, початок відпустки у мене не співпадає з днем зарплати, а чекати довше не міг, оскільки уже придбав квитки у далеку подорож. Відпускних я так і не отримав. Цей факт — не одиницький у нашій організації. На численні прохання робітників змінити існуючий стан справ адміністрація не реагує».

Листа редакція направила в обласну раду професійних спілок. Редакції відповість завідувач правової інспекції праці облпрофради Ж. С. ТУЗ.

— Згідно статті № 115 Кодексу законів про працю УРСР заробітна плата робітникам та службовцям за весь період відпустки повинна виплачуватися не пізніше, ніж за три дні до початку відпустки.

Адміністрації СПМК-552 вказано на недопустимість порушення строків виплати заробітної плати.

Кафетерій для дітей

Кіровоградський В. Мороз запитує: чому в обласному центрі немає кафе для дітей? «Кафе «Червона шапочка», по-моєму, — пише він, — не відповідає своїй назві».

Листа редакція направила директору об'єднання ресторанів і дорожніх ресторанів А. В. ТУРКІНІЙ.

— У зв'язку з тим, що немає можливості переобладнати інтер'єр торговельного залу кафе «Червона шапочка», нині вирішується питання про відкриття нового кафетерію для дітей в магазині «Дитячий світ».

Де проявити фотоплівку?

Наш читач О. Черкада з міста Кіровограда звертається до газети з запитанням: чи можна в обласному центрі проявити чорно-білу та кольорову фотоплівку? В окремих містах (наприклад, в Мінську, Києві) можна користуватися послугами спеціалізованих відділів фототель, де за відповідну плату такі послуги виконуються вчасно і високоякісно.

«Що ж пропонує фототель кіноаматорам Кіровограда?» — з таким запитанням ми звернулися до директора комбінату побутових послуг «Промінь» В. Ф. КАЧАНОВА.

— У Кіровограді почали практикувати проявлення чорно-білої фотоплівки в комбінаті побутових послуг «Промінь» по вулиці Єгорова, 40. Проявлення кольорової фотоплівки планується в перспективі.

ПРОФЕСІЇ НА ВСІ СМАКИ

Лиша дипломом І ступеня за досягнуті успіхи в спорті.

Найрізноманітніші гуртки працюють в училищі. Асамблея «Веселі ложкарі», яким керує заслужений працівник культури УРСР В. М. Кумейко, ус-

пішно виступив на обласному огляді фольклорних колективів.

Це лише кілька епізодів із життя учнів СПТУ. Чим ще приваблює хлопців і дівчат училище? Завітайте сюди, пройдіться по його території, навчальних

класах, лабораторіях, майстернях, познайомтеся із тими, хто вчиться, і вам, напевно ж, захочеться тут залишитися.

К. БАШЛИКОВА.

На знімку: йде заняття по вивченню правил дорожнього руху. Його веде викладач А. О. НЕСІНЕНКО.

РОДОМ—З ХЛІБОРОБІВ

Вони не без гордості кажуть про себе: «Ми — учні профтехучилища». Коли приїждять додому, приїждять на капікули, з ними колишні однокласники, друзі обов'язково заводять розмови типу: «Ну, а як у вас в училищі? І це вірна ознака того, що бесіда буде тривалою, обов'язково цікавою, насиченою потоком інформації. Пізніше співрозмовники перекладаються на те, як створити ту чи іншу спор-

тивну секцію у дворі чи у колі знайомих, змайструвати якийсь інструмент... І їм, петешникам, приємно визнавати той факт, що ровесники їх поважають. Саме це було основною думкою у розповіді учня Ульяновського ПТУ № 11 Юрія Короленка, коли він повернувся з республіканського зльоту учнів професійно-технічних училищ. Вражень у хлопця — не передати. Наприклад, за-

пам'ятався виступ відомого шахтаря І. І. Стрельченка, в якому прозвучала велика надія старшого покоління робітників на свою молодшу зміну.

Наших випускників-механізаторів завжди з нетерпінням чекають у колгоспах і радгоспах. Валерій Яковенко, Віталій Дяченко, Сергій Гуляшій, Ігор Балай, Микола Тихевич, Сергій Молчановський, Валентин Реченський та інші поповнять ряди колгоспних механізаторів Уль-

яновського та Гайворонського районів. До речі, ці хлопці родом з хліборобських династій, де змалку їх навчено любити і цінувати хліборобську працю. А навчання в нашому училищі крім практичних навиків дало їм добрі теоретичні знання, котрі, певна річ, обов'язково знадобляться їм у житті.

Ю. ЗАКРЕВСЬКИЙ,
викладач СПТУ № 11,
м. Ульяновка.

ЧИ ЗНАЄШТИ ІСТОРІЮ?

Недавно в Кіровоградському СПТУ № 2 проходила обласна олімпіада учнів професійно-технічних училищ з історії СРСР, присвячена 40-річчю Перемоги радянського народу в Великій Вітчизняній війні та гідній зустрічі XXVII з'їзду КПРС.

Зібралася команда вихованців першого та другого курсів, які показали кращі знання даного

предмету на училищних змаганнях.

З числа досвідчених викладачів і працівників обласного управління профтехосвіти й було створено журі, яке оцінювало знання курсу історії учнів І та II року навчання. Було також встановлено, що учасник зможеться набрати найбільшу кількість балів—45.

Насамперед, кожен учень представляв на обгово-

рення реферат на тему: «Беремо з комуністів приклад» та «Подвигу жити у віках». У своїх роботах вони використовували місцевий краєзнавчий матеріал, документи, знайдені під час участі у Всесоюзній експедиції «Велика Вітчизняна». Потім учаснику пропонувалося по дві питання по хронології, основних історичних подій, творів В. І. Леніна та партійних документів.

В особистому змаганні серед учнів I курсу перше місце вибороли представники СПТУ № 8 Костянтин Кучеренко, друге — Сер-

гій Пересунько з СПТУ № 4, третє — Сергій Ісаків з СПТУ № 32.

Серед другоккурсників місця відповідно зайняли: Ігор Кемельман з СПТУ № 4, Валентина Швець з СПТУ № 2, Ольга Семко з СПТУ № 10. Визначилися і переможці в загальнокомандному змаганні. Призові місця тут посіли команди СПТУ № 4, СПТУ № 10 та СПТУ № 7.

О. КУЗНЕЦОВ,
методист обласного управління профтехосвіти.

КОЛИ САДИ ЦВІТУТЬ

Ольга незабаром стане майстром-садоводом. Ще задовго до вступу в училище вона обрала собі цю професію.

— Люблю, коли цвітуть сади. Так і манять вони мене до себе, — посміхаючись каже дівчина. Хочу доглядати дерева, щоб родили сади ясно.

Про сільське профтехучилище Ольга знала й раніше багато, розповідали хлопці-односельці, які вчилися тут. Його недавно закінчив і старший брат Ольги. Про навчання розповідав цікаво, захоплююче. Тепер подобається і їй в училищі. Тут дівчина здобуває не лише міцні знання з основних предметів і обраної спеціальності, а охоче займається справами, як кажуть, до душі: співає в хорі, відвідує гуртки — математичний і російської літератури...

Знань, здобутих в училищі, в неї вистачить, щоб працювати хорошим майстром-садоводом.

— Зараз на другому курсі по спеціальності майстрів-садоводів навчаються ще двоє дівчат. Вони теж стипендіати нашого колгоспу, — говорить Ольга. — І ми твердо вирішили працювати за обраною спеціальністю. Робота в саду для нас — велика радість.

А. РИБАН.

Новгородківський район.

НОВА СЕРІЯ ПОШТОВИХ МАРОК

Міністерство зв'язку СРСР випустило серію поштових марок, присвячену XII Всесвітньому фестивалю молоді і студентів у Москві.

На знімку: нова серія поштових марок.

Фотохроніка ТАРС.

ТАНЦЮВАЛЬНІ МУЛЬТФІЛЬМИ

Другий рік при Кіровоградському чавуноліварному заводі існує дитячий хореографічний ансамбль «В гостях у казки». Ця назва засвідчує, в якій напрямі працює колектив. Ми ставимо танці на темі казок, мультфільмів.

Емблемою ансамблю стала стилізована книга казок, котра стоїть протягом усієї програми на сцені. З неї виходять усі казкові персонажі, з якими знайомилися глядач під час концерту. Чебурашка, Червона Шапочка, Сірий Вовк, Лисичка Аліса та

Кіт Базіліо, Буратіно, Мальвіна, Коза з козенятами.

Ансамбль відвідують близько 80 дітей. Вік танцюристів від 6 до 10 років. Як правило, в такому віці дітей навчають лише початкових елементів хореографії, і у програму танцювальних колективів їх ще не вводять. А діти нашого ансамблю танцюють всю програму, до якої входять танцювальна картинка «В гостях у казки», хореографічні мініатюри «Парасолька», «Каченята — друзі

ТВОРЧІСТЬ

хлоп'ят», «Вовк і семеро козенят».

На рахунок ансамблю понад 30 концертів. У травні 1984 року він став переможцем районного огляду конкурсу художньої самодіяльності, був нагороджений грамотою відділу народної освіти Кіровського райвиконкому обласного центру.

За творчі успіхи ансамбль був нагороджений поїздкою в Закарпаття, побував у Києві.

У творчих планах колективу — підготовка нового танцювального мультфільмика.

І. РУСУЛ,
керівник ансамблю,
селище Нове.

«ЗОРЯ» —

«ЗІРКА» — І:І

Кращими гравцями цієї зустрічі було визнано воротаря ворошиловградців Василя Заніна та нападника Кіровоградців Сергія Ралюченка. Це й не дивно, адже увесь матч футболісти «Зірки» провели дуже зібрано.

Проте початок зустрічі був не на користь наших земляків. Вже на 8-й хвилині ворошиловградці провели стрімку контратаку і подали м'яч у штрафний майданчик «Зірки». Хоча захисники й відбили його, але нападаючий Йорі Ю. Колесников першим встиг до м'яча і пробив м'яч Бориса Філатова.

Кіровоградці відігралися на 38-й хвилині після правильного розграву стандартної комбінації. Сергій Ралюченко «навісив» м'яч точно на Михайла Калиту, і той головою забив гол.

Цей рахунок не змінився до кінця зустрічі, хоча після перерви голів моменту виникали біля обох воріт. Особливо хочеться відзначити Сергія Ралюченка. Матч з «Зорею» наш форвард зіграв на найвищому рівні, правильно координуючи дії ліній атакувальної команди.

С. БОНДАРЕВ.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

МЕДІА

16 ЧЕРВНЯ

▲ ЦТ (І програма)
8.00 — «Час». 8.35 — Доля медичного працівника. Документальний фільм. 9.20 — 24-й тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радіосвяту Союзу. 11.00 — Здоров'я. 11.45 — Ранкова пошта. 12.15 — Зустрічі на радянській землі. 12.30 — Сімейна година. 13.30 — Музичний тиждень. 14.00 — Фільм-вистава «Чу, коханий». (За сценарієм Н. Чуковського). 15.40 — Р. Пугач. «Крейсерівана». 16.10 — Новини. 16.20 — Ілюзії мандаринів. 17.15 — Концерт на замовлення медичних працівників. 18.00 — Міжнародна напорама. 18.45 — Мультфільм. 19.05 — Телефільм «Суддя і його цят». (Франція). 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.00 — Чемпіонат Європи з баскетболу. Чоловіки. Фінал. Під час перерви — 22.40 — Новини.

▲ ЦТ (І програма)
10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.35 — Сьогодні — День медичного працівника. 11.35 — Державний ансамбль танцю Латвійської РСР «Дайне». 12.35 — Новини. 12.40 — Телевистава «Легенда про Микиту Ізобова». 14.00 — Село і люди. 14.30 — Концерт інструментального ансамблю Олександрійського музично-театрального училища. (Кіровоград на Республіканському телебаченні). 15.00 — Слава солдата. 16.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Апарат» — «Динамо» (Київ). 17.45 — Музичний фільм «Ліричний дует». 18.10 — Студія «Золотий ключик». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Майстри гумору. 20.30 — Маленький концерт. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — І любов, і шана. 23.05 — Новини.

▲ ЦТ (ІІ програма)
14.10 — Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселіна». «Сеньця». (Іспанія). 14.45 — Телефільм. «Як гартувалася сталь». І серія. «Пародження». 15.50 — Світ і молоді. 16.20 — Міжнародні змагання з художньої гімнастики на приз газети «Советская культура». 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Спартак» — «Шахтар». 18.45 — Видатні радянські композитори — лауреати Ленінської премії. Г. Свиридов. 19.40 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня назва. 20.15 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Апарат» — «Динамо» (Київ). 2-й тайм. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Ох, подення, подення...».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ЕСТОНІЯ ЧИ ІСПАНІЯ?

РЕПЛІКА

КІРОВОГРАДСЬКА студія звукозапису — підприємство добре відоме в області і за її межами, куди теж розходяться звукові листи з улюбленими піснями замовників. Хороші послуги надає студія. А от аби подати їх, як кажуть, показати товар лицем — із цим навіть не те, щоб не дуже, а іноді й геть слабо.

Конкретно: ось «вітрина» студії, її свого роду інформаційний бюлетень — перелік музичних творів, які можна записати на пластинку чи на плівку. Читають його майже всі, а особливо школярі, котрі

становлять значний процент клієнтів і ще не настільки вільно орієнтуються в океані музики, щоб завжди точно знати, яку пісню записати. Але студійний список їх часом тільки дезінформує чи й подає урок антиграмоти. Ні, не буду говорити про випадкові друкарські помилки, хоча і їх неважко виправити, перечитавши текст. Скажу про речі серйозніші, які ніяк не можна виправдати незнанням — займаються ж цим

спеціалісти! Хай вони нам вибачать за «урок грамоти», але коли досі ніхто не підказав...

«Ірина Паноровская» і «П. Мокартні» правильно писати «Понаровская» і «Маккартні». Прізвище відомого естонського співака не Йола чи Йола, а Йоала. Ще гірше «перехрестили» Юрія Візбора — він став «Висбор». Дісталося й Тото Кутун'ю — місцями його називають правильно, але є й «Катуні». Раймонд Паулс досі

був латвійським композитором, а не естонським.

У назвах пісень теж далеко до ажурі. Якщо інструмент називається віолончель, то відповідно «Прекрасная виолончелистка» — безграмотність. В репертуарі ансамблю «Зодіак» немає номера «Лазерная иллюстрация», є «Лазерная иллюминация». Пісня з фільму про трьох мушкетерів із «Порадуемся» перетворилася в «Пара-парадуемся». І до чого іспанське місто у виду-

маній студією інструментальні пісні «Песня Барселона» (оркестр Поля Моріа), коли треба «Песня Борсалино»? Ну й що з того, що невідомо, хто він такий, однак саме так написано на диску «Мелодії»!

Треба думати, що студія бере матеріал саме з продукції цієї фірми чи інших офіційних джерел, і перенести все звідти слово в слово у свій список — мабуть, не найтяжчий із обов'язків працівників студії...

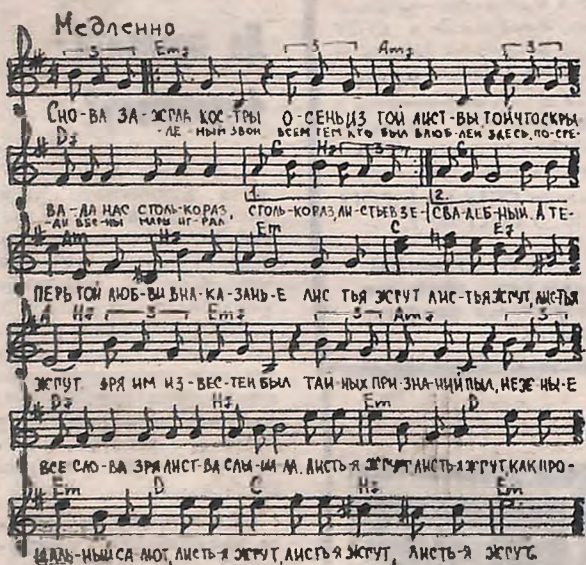
Н. ДАНИЛЕНКО.

ЛИСТЬЯ ЖГУТ

Музыка М. ДУНАЕВСКОГО

Стихи Н. ОЛЕВА

Снова зажгла костры
Осень из той лютвы,
Той, что скрывала нас
Столько раз, столько раз.
Листьев зелёный зов
Всем тем, кто был влюблён,
Здесь, посреди весны,
Марш играй свадебный.
А теперь той любви в наказанье
Листья жгут, листья жгут, листья жгут,
Зря им известен был
Тайных признаний пыл,
Нежные все слова
Зря ласка слышала.
Листья жгут, листья жгут
Как прощальный салют,
Листья жгут, листья жгут, листья жгут,
Листья напрасно жжём,
Разве виновна в том,
Что сберегла листья
Те слова, те слова?
Стыдно листу казнить,
Если, устав любить,
Кто-нибудь, может быть,
Вдруг хотел все забыть.
Ах, зачем той любви в наказанье
Листья жгут, листья жгут, листья жгут?
И что в огне костров
Паша с тобой любовью,
Горе обид и зла
Свет сожжёт весь дотла.
Листья жгут, листья жгут,
Как прощальный салют,
Листья жгут, листья жгут, листья жгут.

«Рок неоднозначний» —

ТАКИЙ ВИСНОВОК МОЖНА ЗРОБИТИ З ОСТАННЬОЇ ПОШТИ «ДИСК-ЗАЛУ». ТАМ ПЕРЕВАЖАЮТЬ ВІДГУКИ НА ВМІЩЕНУ В МИНУЛОМУ ВИПУСКУ СТАТТЮ «ТАКІ ГРОШІ В НАС НЕ ХОДЯТЬ», ПРИВОДОМ ДО ПОЯВИ ЯКОЇ ПОСЛУЖИВ ЛИСТ А. КОРОТКОВА ПРО РОК-МУЗИКУ.

«Люблю Бетховена, Глінку і Хачатуряна», — пише С. Вільгота зі Світловодська — але слухаю їх трохи лише в спокійній обстановці. Для дискотеки більше підходить рок. І не тільки під західний рок ми танцюємо, а й під вітчизняний. Але є в нас багато і примітивних виконавців... Цим же стурбовані і Т. Лячак і Т. Відемська з Кіровограда, які

водночас заперечують думку А. Короткова, що в пісні головне ритм, а не текст: «Треба, щоб на дискотеках давали короткий зміст пі-

сень, які виконуються іншою мовою».

С. Правецкий з обласного центру категорично проти надмірного захоплення «стогоном і завищаними». Він вважає, що замість того, щоб постійно сидіти біля ввічливого магнітофона, ліпше послухати музику природи: шелестіття листя, спів жайворонка, передгрозову тишу...

У багатьох листах є прохання більше розказувати про рок-виконавців; є і нарікання на те, що мало про них у пресі розповідає-

ться. І є, нарешті, підтвердження того, що при бажанні потрібну інформацію знайти можна. Ось що пише, зокрема, Е. Слюсаренко з Кіровограда: «Справді, є рок-групи, що виконують пісні сумнівного змісту, та чимало й прогресивних. Пріміром, 13 провідних британських рок-ансамблів записали альбом «Життя в європейському театрі», виручка від продажу якого надійшла у фонд боротьби проти гоніння ядерних озброєнь...».

Автори листів виявили добру обізнаність і з кращими зразками радянської рок-музики, зокрема, творчістю О. Рибнікова, В. Кузьміна, групи «Земляни». На численні прохання розповісти про останній колектив повідомляємо: наша газета писала про «Землян» 30 червня минулого року.

ЗВУКИ МЕЛАНХОЛІЇ

Джаз знову модний, і наші читачі цікавляться його історією.

Джаз — вид професійного музичного мистецтва, який склався на рубежі XIX—XX ст. у результаті синтезу європейської та африканської музичних культур. Місцем виникнення джазу вважається південь США, центром якого є порт Ню-Орлеан — місто зі строкатим населенням і багатими музичними традиціями. Під традиційним джазом розуміють перший його стилі — новоорлеанський та дискленд. Типова джазова форма — блюз, спочатку сольна народна пісня з характерним ліричним настроєм, була розповсюджена у середовищі північно-американських негрів. Назва «блюз» у перекладі означає меланхолія, сум. Перший збірник блюзів був надрукований у 1912 році відомим композитором та збирачем негріванського фольклору Уільямом Хенді, який увійшов в історію американської музики як «батько

блюзів». Серед популярних інтерпретаторів інструментального блюзу — трубаач Луїс Армстронг, органіст Джиммі Сміт, піаністи Каунт Бейсі, Дюк Еллінгтон та інші.

Характерна ознака джазу — брейк. Це — пауза у грі ансамблю чи оркестру, під час якої інструменталіст або вокаліст виконує сольну імпровізаційну мелодію або ритмічну вставку, яка не зв'язана з метричною структурою пісні.

Виходять спеціальні періодичні видання, присвячені питанням цієї музики. Перший джазовий журнал почав виходити у Бельгії з 1924 року. У Радянському Союзі матеріали з питань джазової музики друкуються головним чином у журналах «Клуб і художественная самодеятельность», «Музыкальная жизнь».

Г. ХАРИТОНОВ.

«Молодой коммунар»
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке

316050, МПС,
м. Кировоград,
ул. Луначарского, 36.

ТЕЛЕФОНИ. редактора — 2 45 00; відповідального секретаря — 2 46 87; відділів комсомольського життя — 2 46 57; листів і масової роботи — 2 45 36; пропаганди — 2 45 36; учнівської молоді — 2 46 87; військово-патриотичного виховання та спорту — 2 56 65; фотолаборації — 2 45 35; оголошень — 2 56 65; коректорської — 2 45 35; редакції — 3 07 57.

Газета виходить у п'ятницю, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.